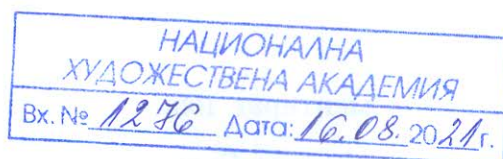

СТАНОВИЩЕ

По процедура за придобиване на
образователна и научна степен
„Доктор“
Професионално направление 8.2

Тема: „Монументалистът Димо Заимов“

на Любомил Николчев Драганов,
докторант към катедра „Стенопис“, ФИИ, НХА,
научен ръководител: проф. д. изк. Свилен Стефанов

от проф. д-р Бисера Вълева, СУ „Св. Кл. Охридски“

1. Дисертационният труд на Любомил Драганов, представен за становище, се състои от следните части: Увод, три глави, Заключение, Библиография, Приложение – фотоалбум и анкети. То, според изискванията на академичното писане, е извън общото книжно тяло и съдържа снимков материал, текстове-анкети и социологични диаграми, базирани върху тяхното съдържание. Репродуцираните изображения и анкети са неотменни от основния текст, като служат за основа на тезите на изследването. Общият обем е 170 страници. Трудът съдържа необходимите елементи на докторска дисертация. Библиографията се състои от 67 заглавия на кирилица (български и руски), 1 заглавие (английски).

2. Предметът, целта и задачата на труда са обосновани и свързани с конкретиката на изследването. Отделните задачи (подцели) не са обособени в увода, а са иманентни в текста на всички глави.

3. Обект на изследователски интерес в докторския труд на Любомил Драганов е монументалното творчество на Димо Заимов, защото според него, той интерпретира в монументалните си творби проблеми на техниката и технологията, на експериментите в съвместяването на стилове и средства, с оглед на неразривната връзка между конкретната творба и среда (стр. 3). Докторантът се фокусира върху различни акценти в работите му преди 1989 г. и до 2016г., което е и възможност да се изведат и

коментират някои обобщаващи тенденции в общото развитие на монументалните изкуства в България за конкретния исторически период.

4. Като много интересна може да бъде отбелязана трета глава, която е посветена на нефигуралните стенно-монументални произведения на Димо Заимов. Авторът съвместно проучва тази важна част от артистичната реализация на изследвания художник. Любомил Драганов представя продуктивния и разнолик автор-монументалист като еднакво активен и във витража, и в мозайката, и в керамиката. Докторантът дава различни примери от произведения с „естетико-утилитарна функция“ или както той уточнява „решетки, преградни стени, декорация на тавани и стени, обусловена от функционалната си архитектурност“ (стр. 130). Една част от разгледаните примери са произведения създадени в периода 70те-80те години на ХХ век (хотел „Рига“, гр. Русе, Исторически музей в гр. Батак, Градски съвет на гр. Перник, хотел „Сандански“, гр. Сандански, хотел „Родина“, гр. София и др.). Разбира се, докторантът представя и комплексните произведения на Димо Заимов в хотел „Хелена Ризорт“ от периода 2007 – 2009г., в комплекс „Слънчев бряг“, както и стенно пано и колони, изпълнени в техника мозайка, в хотел „Странджа“ в същия комплекс. За всички тези произведения, освен с детайлен анализ на формалните елементи, авторът прави критически обобщения и изводи, които отнася към цялостната творческа линия на художника.

Особен акцент в главата е представянето и анализът на стенната завеса „Слънце“ в НДК, зала 1. Любомил Драганов професионално, от ракурса на художник, успява да репрезентира и изследва образността, която Димо Заимов създава възползвайки се от различните ъгли, под които се пречупва светлината в модулната му композиция. Докторантът отбелязва, че „отделните форми си взаимодействат като се застъпват (близките частично или изцяло закриват по-далечните), взаимно проникват една в друга, създавайки зона на сечение помежду си (а оттам и визуален ефект на еднослойност) или се събират в един пункт, образувайки композиционно ядро“ (136стр.). За тази абстрактна „оп-артна“ композиция е важна създаваната светлинно-колоритна динамика на модулните пластини, която едновременно и оформя отделните сегменти на работата, и ги обединява в едно цяло, чрез отраженията и светлинните ефекти.

